

7. Я – ОБДАРОВАНА ОСОБИСТІТЬ

Юлія Олександрівна Дубова,

студентка 2-го курсу
Київського національного економічного
університету імені Вадима Гетьмана,
м. Київ, Україна

ВІД МРІЇ ДО МЕТИ

Життя передбачає постійний рух. Рух до нових висот і звершень до підкорення нових вершин, адже досягнувши хоча б однієї з них, ми вже не відмовимось від можливості рухатись вперед та бути попереду. Цей постійний життєвий рух неможливий без цілей та уявлень майбутнього. Цілі не виникають спонтанно. Вони є зваженими, осмисленими та виступають своєрідними орієнтирами у нашому житті. Досить часто цілям передують мрії.

Здавалося б, яка різниця? Проте варто зауважити, що вона є досить суттєвою. Мрія – це абстрактне уявлення, що не передбачає обов'язкового виконання. Мета – це щось конкретне, що сприяє досягненню конкретного результату. Хочемо розповісти історію про те, як дитяча мрія стала життєвою ціллю, у напрямку реалізації якої доводиться наполегливо працюю.

Кожна людина має віднайти власний шлях та покликання і, як повчав видатний філософ та просвітник Григорій Сковорода, займатися «сродною працею», отримувати задоволення від власної діяльності та приносити користь та задоволення іншим.

Пізнати себе та обрати «сродну працю» не так легко, як здається. Це досить клопіткий процес. Життєвий вибір в умовах сьогодення потрібно робити ще в дитинстві, коли є можливість спробувати безліч різнопрофільних занять. Так було і у випадку нашої героїні – Дубової Юлії. Вона спробувала сили у різних видах мистецтва, поринала з головою у захоплюючий світ літератури, трохи вчилася грі на фортепіано, займалася танцями та рукоділлям. Інакше кажучи, постійно прагнула доторкнутись до прекрасного. Мистецтво для неї – це світ краси, яка перетворює буденність на свято, змушує струни людської душі грати тендітну мелодію вальсу та, найголовніше – допомагає пізнати себе, адже шлях до самовдосконалення лежить через самопізнання.

Учасники VII юнацької конференції
«Вивчаємо Києво-Печерську лавру разом»

Юлія завжди була мрійливою, і однією з перших її чітко усвідомлених мрій була стати вчителем. Це сталося ще у початкових класах. Час ішов, Юлія зростала, і ця мрія все більше утверджувалась в її свідомості. Значну роль у цьому відіграла Мала академія наук України. Варто зауважити, що рішення займатись у МАН не було спонтанним, адже у нашому навчальному закладі функціонував краєзнавчий гурток під їх егідою.

До діяльності МАН Дубова Юлія долучилась під час навчання в 9 класі, як учениця спеціалізованої школи I–III ступенів № 265 м. Києва з поглибленим вивченням предметів художньо-естетичного циклу. Як не дивно, перша наукова конференція, в якій вона взяла участь була присвячена філософським поглядам Г. Сковороди «Совість – як чистий кришталі». Звісно, коли ми виходимо на новий шлях, найбільше хвилюємось.

Перший виступ з науковою доповіддю був досить хвилюючим і забезпечив незабутній досвід. Адже це велика насолода бачити, що публіці цікаво те, що ти розповідаєш. І, врешті, ти придушуєш своє хвилювання і отримуєш задоволення від цього процесу. Юлію завжди супроводжувала мрія – навчати дітей. Тому її вибір секції був цілком природним. Дівчина почала відвідувати

відділення філософії та суспільствознавства в секції «Педагогіка». Сферами її досліджень були середня освіта в Україні та Польщі та роль музеїв у формуванні національної свідомості учнів на прикладі Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника. Ось так поступово ознайомлюючись з основними принципами педагогічної науки, Юля почала реалізовувати мрію. Особливо цікавими видами взаємодії з іншими учнями були науково-практичні конференції («Совість – як чистий кришталь», «Репресії в родині М. Грушевських», «Проблеми охорони та відтворення малих річок та озер в українській частині басейну Дніпра та міста Києва», «Вивчаємо Києво-Печерську лавру разом»).

Перші кроки юного науковця були схожими на кроки дитини, яка лише вчиться ходити. Проте не зупинючись, маючи мрію, вона поступово окреслювала власну мету. Юлія наполегливо працювала, не піддавалась розпачу від гіркоти поразок, а лише черпала з них безцінний досвід. Звісно, без допомоги наставників цього б не було. Потрібно згадати Ларису Яківну Карчину, керівника секції, яка підтримувала протягом трьох років наукові пошуки Юлі та завжди давала слушні поради. Також потрібно висловити вдячність Сергію Володимировичу Пивоварову, який був науковим керівником. Без сумнівів важливу роль відіграла мама – Людмила Миколаївна, яка завжди була взірцем для дівчинки. Саме вона привила любов до професії вчителя.

Завжди приємно, коли результати стають гідними тих зусиль, що було докладено. Навчання у МАН, окрім безцінного досвіду, нових знань, уміння триматися на публіці та подавати себе принесло також призові місця на II та III етапі Всеукраїнського конкурсу захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук України та перемогу (I місце). Справжнім щастям було отримання такої перемоги.

Шкільне життя стало незабутньою сторінкою юного обрадовання. Окрім навчання у МАН, було безліч предметних олімпіад, на яких також були здобуті призові місця на районному і міському рівнях. Важливим етапом було також учнівське самоврядування,

Нагородження переможців III етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідних робіт учнів-членів Малої академії наук України. Медаль вручає Биковська Олена Володимирівна

що допомагало розвивати лідерські якості та результативно співпрацювати з учнями та вчителями у позаурочний час.

Приємним сюрпризом після закінчення середньої освіти став лист від Президента України з привітаннями та побажаннями успіхів у реалізації власного таланту. Винагородою було ще й те, що Юлія стала лауреатом стипендії Президента України та отримала премію Київського міського голови.

Вручення премії Київського міського голови Віталія Кличко за особливі досягнення молоді у розбудові столиці України – міста-героя Києва

На сьогодні Дубова Юлія є студенткою 2-го курсу фінансово-економічного факультету Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана. Незважаючи на те, що спеціальність економічна, дівчина продовжує більш поглиблено вивчати предмети психолого-педагогічного циклу, зокрема психологію спілкування та навчальний менеджмент, щоб у майбутньому стати викладачем економічних наук. Також Юлія розпочала паралельне навчання у Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова за спеціальністю «українська філологія». Вона вивчає тонкощі педагогічної майстерності, переймаючи досвід у науково-педагогічних працівників, щоб через декілька

років понести світлий вогонь знань до учнів, виховувати їх національно свідомими особистостями та допомагати їм відкривати власні таланти та самореалізовуватись.

Якщо ви допитливі, вам цікаво нове та невідоме і виникає інтерес до пошуків, відкриттів, наукових обґрунтувань чи до певної галузі знань, то вас з радістю приймуть до МАНівської родини, як прийняли колись Юлю. МАН – це «школа життя», адже там діють певні правила та традиції. Там можна отримати головне – можливість саморозвитку, самореалізації та самоствердження. Ви усвідомите просту істину – ті, хто шукає премудрість – знайдуть її.

А це нагороди Юлі.

Редакція журналу бажає Дубовій Юлії успіхів у подальшому житті, тому що мрії точно збуваються, а педагогічним колективам навчальних закладів ЗНЗ, МАН України (відділення м. Київ) тощо, в яких вона навчалася та здобувала перші перемоги – успіхів на майбутнє, а наставникам – більше обдарованих учнів.